

Predmet C-480/24**Zahtjev za prethodnu odluku****Datum podnošenja:**

9. srpnja 2024.

Sud koji je uputio zahtjev:

Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

4. srpnja 2024.

Žalitelj u postupku povodom kasacijskog prigovora (koji je rezerviran za državno odvjetništvo):

Ģenerālprokuratūra

Druge stranke u postupku:

SIA ČIEKURI-SHISHKI (tužitelj u prvostupanjskom postupku)

SIA COUNTRY HELI (tuženik u prvostupanjskom postupku)

[omissis] [postupovne napomene]

Civillietu departaments (Građanski odjel)

Latvijas Republikas Senāts (Vrhovni sud, Latvija)**ODLUKA**

U Rigi 4. srpnja 2024.

Senāts (Vrhovni sud), [omissis] [sastav suda]

[omissis], u okviru kasacijskog postupka koji se vodi pred navedenim sudom na temelju kasacijskog prigovora (koji je rezerviran za državno odvjetništvo) koji je vršitelj dužnosti glavnog državnog odvjetnika Republike Latvije podnio protiv presude Rīgas rajona tiesa (Općinski sud u Rigi, Latvija) od 13. rujna 2023., ispitaio je moguće upućivanje zahtjeva za prethodnu odluku Sudu Europske unije u građanskom postupku koji je podnošenjem tužbe pokrenuo tužitelj, društvo SIA

ČIEKURI-SHISHKI, protiv društva SIA COUNTRY HELI radi povrata duga i kamata za korištenje pozajmice.

Predmet i relevantne činjenice u glavnom postupku

- 1 Društva SIA ČIEKURI-SHISHKI i SIA COUNTRY HELI sklopila su 19. svibnja 2015. ugovor o pozajmici koji su naknadno suglasno izmijenila i dopunila. Na temelju ugovora davatelj pozajmice isplatio je primatelju pozajmice 3 407 347,10 eura.

Društvo SIA ČIEKURI-SHISHKI podnijelo je 19. siječnja 2023. tužbu protiv društva SIA COUNTRY HELI radi naplate duga od 3 587 415,46 eura koji je zbroj iznosa glavnice od 3 407 347,10 eura i kamata za korištenje pozajmice u iznosu od 180 068,36 eura. U tužbi se navodi da društvo SIA COUNTRY HELI ima dva člana: društvo SIA ČIEKURI-SHISHKI, koje je vlasnik 50 % dionica, i društvo ABACUS (CYPRUS) LIMITED, registrirano u Republici Cipar, čiji je stvarni vlasnik [osoba D] [omissis], koje je vlasnik drugih 50 % dionica.

- 2 Presudom od 13. rujna 2023. Rīgas rajona tiesa (Općinski sud u Rigi) prihvatila je tužbu i naložila društvu SIA COUNTRY HELI da društvu SIA ČIEKURI-SHISHKI vrati dug od 3 407 347,10 eura, da mu plati kamate za korištenje pozajmice od 180 068,36 eura, obračunane u razdoblju od 22. svibnja 2015 do 22. svibnja 2021., te da podmiri sudske troškove od 25 970,88 eura, što ukupno iznosi 3 613 386,34 eura.

Nakon što je ocijenila dokaze koje joj je tužitelj dostavio zajedno s aktom o međusobnom poravnanju računa koji su stranke sastavile 31. prosinca 2022., Rīgas rajona tiesa (Općinski sud u Rigi) smatrala je da iz predmeta proizlazi da je tužitelj tuženiku isplatio iznos od 3 407 347,10 eura, da se tuženik nije pridržavao roka za povrat novca, utvrđenog u ugovoru o pozajmici, i da tuženik nije dokazao da je tužitelju vratio pozajmljeni iznos i platio kamate za korištenje pozajmice ili bilo kojeg njezina dijela.

Rīgas rajona tiesa (Općinski sud u Rigi) nije ispitala jesu li se na tužitelja ili na tuženika primjenjivale mjere ograničavanja koje je donijela Europska unija u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine.

- 3 Protiv te presude nije podnesena žalba te je ona postala pravomoćna 4. listopada 2023.

Ovršni nalog u građanskom predmetu izdan je 12. listopada 2023. i dostavljen Registru za predmete u ovršnom postupku.

- 4 U skladu s pravima priznatima člancima 483. do 484. Civilprocesa likumsa (Zakon o građanskom postupku), vršitelj dužnosti glavnog državnog odvjetnika podnio je kasacijski prigovor (koji je rezerviran za državno odvjetništvo) protiv presude Rīgas rajona tiese (Općinski sud u Rigi) od 23. rujna 2023., u kojem je

zahtijevao ukidanje te presude i prekid njezina izvršenja do odluke o kasacijskom prigovoru. U kasacijskom prigovoru (koji je rezerviran za državno odvjetništvo) navodi se sljedeće:

[4.1.] Tijekom analize predmeta Rīgas rajona tiesa (Općinski sud u Rigi) nije ocijenila primjenjivost propisa Europske unije o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine na posebne okolnosti tog predmeta. Iz spisa građanskog predmeta proizlazi da se na tuženika navodno primjenjuju odredbe Uredbe br. 269/2014. Osim toga, tužitelj, koji drži udio u temeljnom kapitalu tuženika, također je osoba povezana s tuženikom i njegovim članom, društvom ABACUS (CYPRUS) LIMITED.

[4.2.] Kad je odlučivala o dopuštenosti tužbe, Rīgas rajona tiesa (Općinski sud u Rigi) trebala je ispitati okolnosti koje se odnose na činjenicu izricanja sankcija i na sadržaj propisanih ograničenja i njihovu primjenjivost na tuženika. Kad je odlučivala o tome treba li prihvatiti tužbene zahtjeve, Rīgas rajona tiesa (Općinski sud u Rigi) nije ocijenila je li stvarna namjera podnošenja tužbe mogla biti izbjegavanje sankcija, s obzirom na to da je tužba podnesena nakon što je [osoba D] uvrštena na popis osoba na koje se odnose sankcije. Rīgas rajona tiesa (Općinski sud u Rigi) trebala je ocijeniti mogućnost prihvaćanja tužbenih zahtjeva tijekom faze građanskog postupka jer u fazi izvršenja presude sudski izvršitelj nije za to ovlašten.

- 5 Odlukom [omissis] od 8. veljače 2024. [omissis] Senāts (Vrhovni sud) odlučio je pokrenuti postupak povodom kasacijskog prigovora (koji je rezerviran za državno odvjetništvo) koji je podnio vršitelj dužnosti glavnog državnog odvjetnika i prekinuti izvršenje presude Rīgas rajona tiese (Općinski sud u Rigi) od 13. rujna 2023. sve dok traje taj postupak.

Primjenjive odredbe prava Unije i nacionalnog prava

- 6 Pravo Europske unije:

Povelja Europske unije o temeljnim pravima, članci 7., 8., 17. i članak 47. stavak 1.

Članak 2. stavci 1. i 2. i članak 11. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe Vijeća (EU) br. 269/2014 od 17. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (u daljnjem tekstu: Uredba br. 269/2014)

Članak 1. Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2022/336 od 28. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (u daljnjem tekstu: Provedbena uredba 2022/336) i točka 674. dijela 1. Priloga toj uredbi

Članak 2. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka)

7 Latvijsko pravo:

Zakon o građanskom postupku (dostupno na: <https://likumi.lv/ta/id/50500-civilprocesa-likums>)

Članak 132. Razlozi za neprihvatanje tužbe

(1) Sud ne prihvata tužbu ako: [...]

(5) u sporu između istih stranaka, s istim predmetom i zbog istih razloga postoji pravomoćna sudska presuda [...]

(8) je tužbu podnijela osoba koja nema aktivnu procesnu legitimaciju za podnošenje tužbe u građanskom postupku [...].

Članak 204.¹ Dobrovoljno izvršenje presude

(1) Prilikom donošenja presude radi povrata novčanog iznosa [...] sud određuje rok za dobrovoljno izvršenje presude, osim u slučajevima u kojima je presuda odmah izvršiva.

Članak 214. Obveza suda da prekine postupak

Sud prekida postupak u slučaju [...]

Članak 222. Učinci u slučaju nedopuštenosti tužbe

Ako se tužba proglašena nedopuštenom, tužitelj je ima pravo ponovno podnijeti sudu u skladu s utvrđenim pravnim postupkom.

Članak 225. Učinci okončanja postupka

Ako je postupak okončan, nije dopušteno ponovno se obratiti sudovima i voditi spor s istima strankama o istom predmetu i zbog istih razloga.

Članak 552.¹ Pokretanje ovršnog postupka

(7) Ako utvrdi da se na vjerovnika primjenjuju sankcije [...], sudski izvršitelj ne pokreće ovršni postupak te ovršnu ispravu vraća podnositelju zahtjeva, osim u slučajevima u kojima izvršenje određene odluke nema za posljedicu to da ta osoba ne poštuje zahtjeve naložene sankcijama, zaobilazi ih ili izbjegava njihovo izvršenje.

Ministru kabineta 2009. gada 10. februāra noteikumi Nr. 123 „Noteikumi par tiesu informācijas publicēšanu mājaslapā internetā un tiesu nolēmumu apstrādi pirms to izsniegšanas” (Uredba Vijeća ministra br. 123 od 10. veljače 2009., „Uredba o objavljivanju sudskih informacija na internetskim stranicama i postupanju sa sudskim odlukama prije njihovog donošenja”) (dostupno na: <https://likumi.lv/ta/id/187832-noteikumi-par-tiesu-informacijas-publicesanu-majaslapa-interneta-un-tiesu-nolemumu-apstradi-pirms-to-izsniegšanas>)

12.1. Prilikom pripreme za objavu odluka brišu se podaci koji omogućuju identifikacija fizičkih osoba te se oni zamjenjuju odgovarajućom napomenom: ime i prezime osobe zamjenjuje se velikim slovom latvijske abecede po slobodnom izboru [...].

Razlozi zbog kojih sud koji upućuje zahtjev dvoji o primjeni i tumačenju prava Unije

- 8 U članku 2. Uredbe (EU) br. 269/2014 nema jasnog odgovora kako se može utvrditi treba li neku pravnu osobu smatrati povezanom pravnom osobom u smislu te odredbe ako strukturu njezina temeljnog kapitala čini više članova društva i ako se utvrdi da je stvarni vlasnik određenog člana fizička osoba navedena u Prilogu I. Uredbi (EU) br. 269/2014 ili Prilogu Provedbenoj uredbi (EU) 2022/336.

Konkretno, tuženik iz glavnog postupka (društvo SIA COUNTRY HELI) pravna je osoba sa sjedištem u Latviji, 50 % čijih dionica pripada pravnoj osobi registriranoj na Cipru (društvo ABACUS (CYPRUS) LIMITED) a stvarni je vlasnik potonje pravne osobe fizička osoba navedena u Prilogu Provedbenoj uredbi (EU) 2022/336 [osoba D]. Razumno je pretpostaviti da je tuženik u vlasništvu te fizičke osobe ili da je možda također pod kontrolom te fizičke osobe (vidjeti Najbolje prakse EU-a za učinkovitu provedbu mjera ograničavanja, od 4. svibnja 2018., 8519/18, točka 62. i sljedeće). U tim se okolnostima tuženik možda može smatrati povezanom pravnom osobom u smislu članka 2. Uredbe (EU) br. 269/2019 (prvo prethodno pitanje).

Tužitelj iz glavnog postupka (društvo SIA ČIEKURI-SHISHKI) je pak pravna osoba koja drži 50 % tuženikovih dionica. Kako bi se u situaciji u kojoj tužitelj i tuženik imaju povezanu vlasničku strukturu zajamčilo zamrzavanje sredstava i gospodarskih izvora fizičkih osoba koje su navedene u Prilogu I. Uredbi (EU) br. 269/2014 ili Prilogu Provedbenoj uredbi (EU) 2022/336, tužitelj bi se također mogao smatrati povezanom pravnom osobom u smislu članka 2. Uredbe (EU) br. 269/2014 (drugo prethodno pitanje).

- 9 U članku 2. Uredbe (EU) br. 269/2014 navode se fizičke ili pravne osobe, subjekti ili tijela „povezana” s osobama kako su navedene u Prilogu I. toj uredbi. U članku 11. stavku 1. točki (b) navedene uredbe upućuje se pak na fizičke ili pravne osobe, subjekte ili tijela koji djeluju „putem ili u ime” jedne od osoba, subjekata ili tijela navedenih u Prilogu I. toj uredbi.

Prema mišljenju Senātsa (Vrhovni sud), u Uredbi (EU) br. 269/2014 nema jasnog odgovora treba li, u slučaju da se fizička ili pravna osoba, subjekt ili tijelo smatra „povezanom” osobom u smislu članka 2. Uredbe, što je razlog za zamrzavanje sredstava i gospodarskih izvora te osobe, također smatrati da djeluje „, putem [te osobe] ili u ime [te osobe]” u smislu članka 11. stavka 1. Uredbe, što bi bio razlog da se „ne udovolj[i] [...] ni jednom zahtjevu” te osobe (treće prethodno pitanje).

- 10 Ispitivanjem okolnosti navedenih u točki 8. ove odluke od suda se zahtijeva da poduzme određene radnje koje nisu izravno povezane s ispitivanjem merituma građanskog predmeta. Iako iz nacionalnih propisa o građanskom postupku trenutačno proizlazi obveza suda da provede ograničeno ispitivanje kako bi utvrdio aktivnu procesnu legitimaciju stranaka u građanskom postupku, odnosno, u slučaju pravne osobe, kako bi ispitao je li ona upisana u registar i da nije ispisana iz njega (članak 132. stavak 1. točka 8. Zakona o građanskom postupku), ipak, prema mišljenju Senātsa (Vrhovni sud), iscrpno ispitivanje radi utvrđivanja toga bi li se tužitelja, a možda, u slučajevima poput ovog, i tuženika, moglo smatrati osobom povezanom s osobom na koju se odnose sankcije odnosno osobom koju potonja osoba kontrolira, ili radi utvrđivanja toga bi li prijenos sredstava ili imovine, koji se događa u fazi izvršenja sudske presude, mogao dovesti do toga da ta sredstva ostanu tim osobama na raspolaganju, nije zadaća suda uključena u provedbu postupka.

U glavnom postupku tužitelj je u svojoj tužbi naveo da su tuženikove dionice u vlasništvu pravne osobe čiji je stvarni vlasnik fizička osoba kojoj je izrečena sankcija. Međutim, stranke u postupku ne navode uvijek te okolnosti. U tom se pogledu Senāts (Vrhovni sud) treba uvjeriti u kojem se opsegu Uredbom (EU) br. 269/2014 sudu nalaže obveza da na vlastitu inicijativu provjeri je li neka od stranaka u građanskom postupku jedna od osoba navedenih članku 2. ili članku 11. stavku 1. točkama (a) ili (b) Uredbe br. 269/2014 (četvrto prethodno pitanje).

- 11 Člankom 11. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 269/2014 utvrđuje se, u verziji na latvijskom jeziku, da „prasības neapmierina”, odnosno da se „ne udovoljava [...] ni jednom zahtjevu” navedenom u tom stavku ako ga podnese neka od osoba navedenih u točkama (a) ili (b) tog istog stavka. Izraz „ne udovoljava se ni jednom zahtjevu”, koji bi se mogao priznati kao autonomni pojam prava Europske unije, s obzirom na to da ne sadržava nikakvo upućivanje na pravo država članica, na francuskom jeziku glasi *il n'est fait droit à aucune demande*, na engleskom *no claims [...] shall be satisfied* i na njemačkom jeziku *Forderungen [...] wird nicht stattgegeben*. Analiza tog pojma koju je proveo Senāts (Vrhovni sud) pokazuje da se na relevantnim jezicima prije upućuje na osnovanost zahtjeva, a ne toliko na posebno postupovno rješenje kad sudovi odlučuju o meritumu predmeta.

[11.1.] Prema mišljenju Senātsa (Vrhovni sud), u toj odredbi Uredbe nema jasnog odgovora o pravnim učincima koji iz nje proizlaze, odnosno kako treba postupiti sud u slučajevima u kojima zahtjev podnese osoba na koju se odnose točke (a) ili (b) tog stavka.

Na primjer, latvijskim nacionalnim propisima o građanskom postupku predviđa se mogućnost odbijanja tužbe, proglašavanja tužbe nedopuštenom ili okončanja postupka. Svaka od tih postupovnih radnji proizvodi različite pravne učinke: ako se tužba proglasi nedopuštenom, tužitelj ima pravo ponovno je podnijeti sudovima (članak 222. Zakona o građanskom postupku); u slučaju prekida postupka, on se ponovno pokreće kad nestanu okolnosti koje su bile razlog za prekid (članak 218. Zakona o građanskom postupku), ali ako se tužba odbije ili se postupak u predmetu okonča, tužitelj više nema pravo na podnošenje iste tužbe sudovima (članak 132. stavak 1. točka 5. i članak 225. Zakona o građanskom postupku). Iz prethodno navedenog konkretno proizlazi da primjena različitih pravnih učinaka može različito utjecati na temeljna prava stranaka u građanskom postupku, među ostalim, na pravo vlasništva i pravo na pošteno suđenje.

[11.2.] Senāts (Vrhovni sud) smatra da je odluku u sporu o pravima prikladno odvojiti od mogućnosti stvarnog izvršenja presude. Budući da su sankcije privremene prirode, ne bi bilo razumno uskratiti mogućnost odlučivanja o sporu ili odgoditi njegovo ispitivanje samo zato što je tužitelj uvršten na odgovarajući popis osoba na koje se odnose sankcije.

U skladu s latvijskim pravnim pravilima o građanskom postupku, ako se dokaže da je tužitelj osoba na koju se odnose sankcije, sudski izvršitelj ne smije izvršiti odluku (članak 552.¹ točka 7. Zakona o građanskom postupku), čime se može zajamčiti poštovanje odredbi članka 11. stavka 1. Uredbe (EU) br. 269/2014 u smislu da se „ne udovoljava [...] ni jednom zahtjevu” te osobe. Međutim, nacionalnim propisima također se predviđa dobrovoljno izvršenje presude (članak 204. stavak 1. Zakona o građanskom postupku), ali se u tom slučaju ne može zajamčiti poštovanje zahtjeva iz navedene odredbe Uredbe.

Kako bi se izbjeglo izvršenje presude donesene povodom zahtjeva osobe na koju se odnose sankcije i u fazi dobrovoljnog izvršenja presuda [*omissis*] [Senāts (Vrhovni sud)] predlaže da se u obzir uzme sljedeće rješenje. Sud bi u izreku presude mogao uključiti izjavu u smislu da se presuda ne može izvršiti sve dok je ta osoba uvrštena na odgovarajući popis. Ako se neka osoba usprotivi toj izjavi u izreci, tim bi se pobijanjem trebalo spriječiti da presuda u preostalom svojem dijelu postane pravomoćna, čime bi se izbjegla mogućnost dobrovoljnog ili obveznog izvršenja presude prije nego što se konačno donese odluka o pitanju koje se odnosi na sankcije. Nakon što bi presuda u čiju je izreku uključena odgovarajuća izjava postala pravomoćna, ona se ne bi mogla izvršiti ni dobrovoljno ni prisilno sve do ukidanja sankcija o kojima je riječ.

[11.3.] U tim okolnostima, Senāts (Vrhovni sud) smatra da je opravdano od Suda Europske unije tražiti da protumači izraz „ne udovoljava se ni jednom zahtjevu”, upotrijebljen u članku 11. stavku 1. Uredbe (EU) br. 269/2014, te da pojasni koji pravni učinci proizlaze iz primjene tog stavka, posebno s obzirom na široko tumačenje imovine i ograničavajućih mjera u sudskoj praksi Suda Europske unije (vidjeti ta pitanja u presudama Suda Europske Unije od 11. studenoga 2021., *Bank Sepah*, C-340/20, EU:C:2021:903 i od 17. siječnja 2019., *SH*, C-168/17,

EU:C:2019:36), kao i na činjenicu da su sankcije po svojoj prirodi privremena i reverzibilna mjera osiguranja čija svrha nije oduzimanje vlasništva osobama na koje se ta mjera odnosi (vidjeti presudu Suda Europske unije od 15. prosinca 2022., Instrubel i dr., spojeni predmeti C-753/21 i C-754/21, EU:C:2022:987, t. 50.) (peto prethodno pitanje).

- 12 Člankom 2. Uredbe (EU) br. 269/2014 određuje se da se zamrzavaju sva sredstva i gospodarski izvori osoba navedenih u njemu. U članku 1. točkama (e) i (f) te uredbe definirano je „zamrzavanje gospodarskih izvora” i „zamrzavanje sredstava”. Kako bi zamrzavanje gospodarskih izvora i sredstava bilo djelotvorno, moglo bi biti opravdano primijeniti odredbe članka 11. stavka 1. Uredbe (EU) br. 269/2014 u smislu da se „ne udovoljava [...] ni jednom zahtjevu”, ne samo kad je osoba na koju se ta odredba odnosi tužitelj nego i, u određenom okolnostima, kad je ta osoba tuženik.

U okolnostima glavnog predmeta, može se utvrditi da ne djeluje tužitelj „putem ili u ime” fizičke ili pravne osobe, subjekta ili tijela navedenih u Prilogu I. Uredbi (EU) br. 269/2014, nego da tuženik djeluje u tom svojstvu. Prema mišljenju Senātsa (Vrhovni sud), kad su vlasničke strukture tužitelja i tuženika povezane, može se utvrditi da se odredbe članka 11. stavka 1. Uredbe, u smislu da se „ne udovoljava [...] ni jednom zahtjevu”, primjenjuju i na tuženika (šesto prethodno pitanje).

- 13 U pravilu se u sudskim odlukama podaci fizičkih osoba (uključujući ime i prezime) pseudonimiziraju (anonimiziraju) u skladu sa zahtjevima Opće uredbe o zaštiti podataka. Međutim, ako se ne otkrije konkretna osoba na koju se odnose sankcije, sud ne može pravno obrazložiti svoju presudu. Osim toga, te su informacije važne ne samo za stranke u postupku nego i za javnost kako bi se pružile informacije te javnosti omogućila kontrola rada pravosuđa (vidjeti mišljenje o tom pitanju u sudskoj praksi Suda Europske unije: presude od 22. studenoga 2022., Luxembourg Business Registers, spojeni predmeti C-37/20 i C-601/20, EU:C:2022:912 i od 24. ožujka 2022., Autoriteit Persoonsgegevens, C-245/20, EU:C:2022:216).

Uvrštavanjem neke osobe na popis osoba na koje se odnose sankcije moglo bi se tu osobu lišiti samo prava koja proizlaze iz Opće uredbe o zaštiti podataka kad se, u određenim okolnostima, prava drugih osoba na dobivanje relevantnih informacija o osobi na koju se odnose sankcije smatraju prevladavajućima u odnosu na njezina prava na zaštitu podataka. U tom kontekstu, treba pojasniti kojoj uredbi treba dati prednost, onoj o sankcijama ili onoj o zaštiti podataka, i je li stoga u pravnom obrazloženju sudske odluke potrebno otkriti podatke fizičke osobe na koju se odnose sankcije te treba li te osobne podatke pseudonimizirati (anonimizirati) prilikom objave sudske odluke (sedmo prethodno pitanje).

- 14 Na temelju ispitivanja sudske prakse Suda Europske unije koje je proveo Senāts (Vrhovni sud) nije moguće donijeti zaključke i razjasniti kako treba primijeniti pravna pravila o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili

ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine. Stoga Senāts (Vrhovni sud) smatra da Sudu Europske unije treba uputiti prethodna pitanja.

Izreka

U skladu s člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, [omissis] Senāts (Vrhovni sud, Latvija):

odlučuje

uputiti Sudu Europske unije sljedeća prethodna pitanja:

„1. Koje okolnosti upućuju na to da je neka osoba povezana osoba u smislu članka 2. Uredbe Vijeća (EU) br. 269/2014 od 17. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (u daljnjem tekstu: Uredba br. 269/2014)? Nadalje, treba li povezanom pravnom osobom smatrati pravnu osobu 50 % čijih dionica pripada pravnoj osobi a stvarni je vlasnik potonje pravne osobe fizička osoba uvrštena na popis iz Priloga Provedenoj uredbi Vijeća (EU) 2022/336 od 28. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na drugi dio prvog prethodnog pitanja, treba li povezanom pravnom osobom u smislu članka 2. Uredbe br. 269/2014 smatrati i pravnu osobu koja drži 50 % dionica pravne osobe opisane u drugom dijelu prvog prethodnog pitanja?

3. Obuhvaćaju li osobe, subjekti ili tijela navedeni u članku 11. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 269/2014 i povezane pravne osobe u smislu članka 2. Uredbe br. 269/2014?

4. Je li sud prilikom ispitivanja bilo kojeg zahtjeva obvezan na vlastitu inicijativu provjeriti je li neka od stranaka u postupku jedna od osoba navedenih u članku 2. ili članku 11. stavku 1. točkama (a) ili (b) Uredbe br. 269/2014?

5. Koji pravni učinci proizlaze iz odredbi članka 11. stavka 1. Uredbe br. 269/2014, kojim se određuje da se zahtjevima koje podnesu osobe navedene u točkama (a) ili (b) toga stavka „ne udovoljava”? Isto tako, može li se prihvatiti da se ispituje meritum tih zahtjeva ako se u izreci sudske presude navede da se presuda ne može izvršiti sve dok su te osobe uvrštene na odgovarajući popis?

6. Proizvodi li članak 11. stavak 1. Uredbe br. 269/2014 pravne učinke ako tužitelj nije jedna od osoba navedenih u točkama (a) ili (b) toga stavka, ali tuženik jest?

7. Treba li u pravnom obrazloženju sudske odluke otkriti podatke fizičke osobe na koju se odnose sankcije (ime i prezime)? Osim toga, treba li te osobne podatke pseudonomizirati prilikom objave sudske odluke?

Postupak se prekida do donošenja presude Suda Europske unije.

Protiv ove odluke nije dopušten pravni lijek.

[*omissis*] [potpisi i postupovni izraz]

RADNI DOKUMENT